

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 141. Novi in Hispania motus adversus Jesuitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. Pugile scilicet Sutore, nomine Jacobo
 A. C. 1604. Böhme, edito libro impugnatus, in
 errores suos ejuraturum ore & calamo
 pollicebatur: quocirca rursus liberatus
 redditus est, qua tamen vix obtenta
 confestim ad vomitum rediit, suæ
 sectæ immortalis periit, relicto postea
 Methio erroris sui hærede ac propa-
 gatore dignissimo.

§. CLXI.

*Novi in Hispania motus adversus
 Jesuitas.*

*Epist. P. de
 Angelis
 28 Nov. 1604.
 Scripta S. J.
 de variis
 rebus.*

Haud diuturna erat lætitia, quam So-
 cietas ob impeditam Molinistæ
 opinionis damnationem in Hispania
 conceperat: cum enim hoc anno ab-
 bio rursus a malevolis, variæ querelæ
 versus Hispanos Jesuitas ad Philippum
 III. Regem delatæ fuissent, hic a summo
 Pontifice petiit, ut Claudium Acquæ-
 vivam Societatis Generalem in Hispa-
 niam mitteret, quo fine autem, ex li-
 teris Patris Bernardi de Angelis Secre-
 tarii Generalis, quas die vigesima octava
 Novembris Roma Augustam ad Patrem
 Gregorium Rosephium Germaniæ Super-
 ioris Provincialem dedit, colligi potest:
Ex literis, scripsit ipse, P. Duran dispo-
stentis abunde intelliget R. V. nisi forte
liunde cognoverit; quippe jam longe late-
que diffunditur, quoniam in statu

nostræ Romæ sint, uno verbo, miserrimo. Sæc. XVII.
 Ex Hispania enim, quamvis literis Regis A. C. 1604.
 Catholici ad Sanctitatem datis, revera ta-
 men Comitissæ de Lemos potentia, seu P.
 Hernandi de Mendoza sui Confessarii sua-
 su, Patris nostri Generalis apud eandem
 Sanctitatem urgetur ab urbe peregrinatio,
 specie quidem illas Provincias visitandi, re-
 ipsa in ipsum Generalem animadvertendi:
 eoquod hominem hunc multis nominibus So-
 cietati parum utilem, ne dicam, pernicio-
 sum, ita bonis omnibus postulantibus, &
 conscientia urgente ab Aula amovendum
 curaverit. quemadmodum superioribus die-
 bus conati sumus, sed frustra, prohibente
 Nuntio Apostolico, qui sive sua sponte in-
 gratiam Comitissæ, sive ab urbe præmoni-
 tus, frustratus est conatus nostros: hinc orta
 acrius sævire cæpit procella in Societatem
 & in ejus Caput. Tam multa enim illinc
 afferuntur & circumferuntur, quæ non au-
 sim committere literis. Dicam brevi, his
 machinis vita Patris nostri petitur, quam
 illi omnino eripiet tam longinqua ac molesta
 peregrinatio, aut certe comitabuntur eun-
 dem sexcenta incommoda, quæ in Hispania
 etiam experietur summo cum dedecore & in-
 signi Societatis ac Patris nostri bonæ existi-
 mationis jactura, quippe a tam malefuren-
 tibus & armatis insuper potentia, quis
 speret amica? Hic a Patribus Assistentibus,
 ceterisque nihil non intentatur: sed surdo
 Hist. Eccles. Tom. LIII. Na ceci-

Sæc. XVII. *cecimus: Itaque a domesticis ad exte-*
A. C. 1604. *confugimus: illud unum addere visum est*
 ut R. V. cum Patribus gravioribus
 Provinciæ, quibus rem totam committimus
 oportebit, ad Sanctissimum scribat, juxta
 formulam missam. Ea autem erat
 quæ per P. Provinciam a Pa-
 lo Hofeo, Gretsero, aliisque nova
 plerisque Collegiorum Rectoribus, lib-
 scripta, Ingolstadio die decima octava
 Decembris Romam transmissa fuit.

BEATISSIME PATER.

Intelleximus magno animi mœore, Ro-
 mæ tractari apud Sanctitatem vestram,
 R. P. N. Generalis ex Urbe in Hispaniam
 proficiscatur, Regni illius Collegia vobis
 turus. Etsi autem, ut obsequentes filios vestros
 aquiescere semper parati sumus, committere
 tamen non possumus, quo minus Sanctitatem
 vestræ patefaceremus, quæ nobis circa nos
 occurrunt, & tria vel maxime, I. In-
 commoda, quæ ad omnes partes Societatis
 nostræ manabunt, si qui omnes gubernant
 ab eo loco absit, ex quo omnium commo-
 sine tam late diffusum corpus regi possit.
 II. Periculum vitæ: vitio igitur nobis
 vertat Sanctitas sua, si intercedamus pro
 salute Patris nostri, qui ita nostram So-
 cietatem sapienter, fideliter, industriè
 indefesse administrat, ut omnibus his in-
 cis, non dubitamus, quin & alibi, paucis
 his exceptis, qui forte sua non quæ

sunt, quærent, sit gratissimus, cujus singulari prudentia, virtute, & humanitate Pax & animarum conjunctio pie & salubriter in nostra Provincia, plantata & conservata est, omniumque voluntates ad prælia Domini prælianda sub tanto Duce excitatæ. III. Non parum nos angit, quod insolito exemplo (non enim hic Generalis pro more ceterorum suas Provincias visitat, sed ex specula Romana singulorum prospicit sortem, moresque) hæretici certo nobis insultabunt, quasi jam Ordinis nostri fundamenta labefactari cæpta sunt, misso præter morem & Constitutiones Generale nostro in Hispaniam. Insuper periculum est, ne de ipsis Patribus in Hispania fors etiam in libris publicis pessima quæque spargant, quorum sanandorum gratia Pater Generalis a Sanctitate vestra in Hispaniam ablegatus sit: nec est ille Status Societatis in Hispania, qui præsentiam Patris Generalis desideret, & si quid emendandum sit, id Sanctitatis vestræ studio ab absente corrigi posset, si sua constet ei integra auctoritas & potestas. Nuper hæretici magnum dolorem conceperunt ex Societatis nostræ in Gallias Revocatione, veremur, ne nunc dolor ille mutetur in lætitiâ, si intelligant, Generalem nostrum inusitato more Roma jussu abire. . . . Versamur nos Germani inter medios hæreticos, qui cum aliis nominibus, tum etiam propter singulare

Sæc. XVII.
 A. C. 1604.

Sæc. XVII. *gulare studium Societatis erga Sedem Apo-*
 A. C. 1604. *stolicam incredibiliter nos oderunt, fundi-*
 tusque excisos cupiunt.

Juxta hujus epistolæ normam ceteri
 ejusdem Instituti Superiores suos ad
 Papam libellos supplices instruxere, et
 quentes tamen addiderunt rationes.
 I. *Nulla urget necessitas, quia Procurato-*
res ex Hispaniæ Provinciis elapso anno ab-
ventantes omnia satis bene esse constituta re-
tulerunt, & circa Castellanam Provinciam
quæ præcipue taxatur, adest ibi P. Pro-
tius, a quo recens est visitata, qui asser-
mat, se præter paucos, qui in aula de-
gunt, nullos alios nosse, qui remedio in-
digent. II. *Nulla vel exigua ex hac vi-*
sitatione utilitas sperari, sed magna dan-
na timeri possent; si enim quædam utilita-
tas, hæc reduceretur ad paucos, qui in
aula degunt, in officio continendos, in
men P. Generalis, nisi ejus autoritas in-
pediatur (ut proxime factum est per Nu-
tium Apostolicum) poterit etiam per pro-
cipuum P. Rectorem, sin vero, non solum
frustra P. Generalis hoc iter suscipere,
sed etiam cum jactura res infectas reser-
quet: qua de re allatæ sunt recens literæ
a Provinciali Castellæ, quibus differre
scribit. expectari quidem ibi P. Genera-
lem, sed nullo modo expedire, ut ipse ce-
niat, nimirum insinuat, male ipsum in-
excipiendum. III. *Nec incommode ab-*

sentiae Generalis opponitur remedium idoneum, si constituatur Vicarius, nam vel hic erit subordinatus Generali, & tunc retardabuntur magis negotiorum expeditiones, vel non erit, & tunc erunt duo Generales, quod forte occasionem dabit separandi partes Italiae & septentrionales ab Hispaniis & Indiis, quod esset irreparabile malum, & certus Religionis interitus. IV. Novum hoc exemplum suspicionem dabit Regibus & Principibus saecularibus, ne quid sub hac professione lateat, quod ad Statum pertinet. Et sane vel maxime refert, ne Regi Christianissimo, qui nuper Societatem amanter amplecti cepit, detur hoc tempore occasio vel novae a nobis alienationis, aut sinistrae alicujus suspicionis: fieri etiam posset, ut ad exemplum Regis Catholici alii quoque Reges & Principes pariter ejusmodi visitationem impetrent, & hoc praetextu suas proprias rationes & commoda, non Religionis bonum extorqueant: exteri etiam confirmabuntur in hac opinione, quod Sanctitas sua male velit Religioni nostrae, ejusque Capiti: aliunde vero Pater Generalis, cum de restitutione in Galliam ageretur, eo profectus non est, quomodo ferendum, ut pro re longe levioris momenti, ne dicam, indigna, tam prolixum iter suscipiat?

Saec. XVII.
A. C. 1604.

Sæc. XVII.

A. C. 1605.

Recurrerant etiam Jesuitæ ad O-
tores Cæsareos & Gallos, qui tamen
Cardinalem Aldobrandinum minus
exorabilem, quam Pontificem inveni-
erunt; hic enim in primo Assistentium
collóquio, ut usque ad Regis Catholici
responsum expectare velit, pollicens
est, in altero autem iisdem denuo in-
stantibus, id promittere noluit, alle-
rens, se impensis Regis Catholici pre-
cibus & auctoritate, ad hæc iussa per-
moveri, ad quod tamen Patres respon-
derunt, eis certo constare, unde hæc
res mota, & apud Regem permota sit,
nempe ab uno ex eis, & a quadam
Persona (*), quæ se injuria affectum
putabat, eoquod Pater Generalis in Con-
fessarium suum ab aula injuncto Obedientiæ
præcepto gravissimas ob causas recur-
conatus esset. Ceterum hæc vexatio non
nisi anno sequenti cessabat.

§. CXLII.

*Quintum examen Molinisticæ doctrinæ
quatuor Congregationibus
absolutum.*

*Histor. Con-
greg. de
Auxil. l. 3.
cap. 42:*

Vix anno Christi millesimo sexcenti-
simo quinto initium erat datum,
cum illico die quarta Januarii coram
sum-

(*) Ea erat Lemosii Ducis, Hispania
Ministri Coniux.